

گزارش

حذف ارز ترجیحی؛

دری که حالا روی پاشنه درستی می چرخد

در سال‌های اخیر، اقتصاد ایران با چالش‌هایی همراه بوده که بخشی از آنها به ساختارهای نامناسب و سیاست‌های تعلیق‌شده برمی‌گردد. یکی از مهم‌ترین این مسائل، وجود «ارز ترجیحی» بوده که به‌طور غیرمستقیم، سیستم اقتصادی را به سمت نابرابری، محوریّت رانت و تحریف قیمت‌ها سوق داده است. این ارز که در سال‌های گذشته به عنوان ابزار برای رفع سوء‌اث‌ر تحریم‌ها و تأمین واردات حیاتی مطرح شد، به‌مرور به یک سیستم توزیع ناعادلانه منابع تبدیل شد که درنهایت کمکی هم به کاهش قیمت اقلام اساسی نمی‌کرد و شاهد واضح این ادعا هم این است که بیشتر تورم در سال‌های توزیع این ارز در بخش مواد غذایی صورت گرفته که واردکنندگان آن از بیشترین سهم در منابع ارز ترجیحی برخوردار بوده‌اند.

بر اساس آمار بانک مرکزی، در سال ۱۴۰۲، حدود ۳۵ درصد از کل واردات کالاهای اساسی از طریق ارز ترجیحی صورت گرفته و آمارهایی که اخیراً از سوی این بانک و نهادهای نظارتی همچون سازمان بازرسی کل کشور ارائه شده، نشان می‌دهد حدود ۹۰ میلیارد دلار از این ارزها به نظام ارزی کشور بازنگشته‌اند؛ موضوعی که به‌خوبی نشان می‌دهد این ارزها به‌طور غیرشفاف و بدون ضابطه توزیع شده و این وضعیت نه‌تنها به تخفیف آثار تورمی تحریم‌ها منجر نشده، بلکه روند رشد تولید داخلی را نیز با کندی مواجه، تورم ساختاری را تقویت کرده و اعتماد به سیستم مالی را کاهش داده است.

در این میان، تصمیم دولت پزشک‌یان برای حذف این سیستم، گامی تاریخی و ضروری به‌شمار می‌رود. دولت پزشک‌یان از ابتدا با انتصاب عبدالناصر همتی به عنوان وزیر اقتصاد، نشان داد قصد دارد سیاست‌های اقتصادی را از سایه ساختارهای قدیمی خارج کند. همتی که در سال‌های گذشته به عنوان یکی از مدافعان سیاست‌های اصلاحی در بانک مرکزی شناخته می‌شد، با حضور در وزارت اقتصاد عزم جدی خود برای اصلاح این ساختار را نشان داد اما تغییر این مسیر با چالش‌هایی همچون عدم همراهی محمدرضا فرزین، رئیس کل سابق بانک مرکزی و تردیدهای مجلس در قبال سیاست‌های وزیر اقتصاد مواجه بود که درنهایت این چالش‌ها به استیضاح زودهنگام او منجر شد. پس از استیضاح همتی، دولت پزشک‌یان با معرفی سیدعلی مدنی‌زاده به عنوان جانشین او، عزم جدی خود را برای اصلاح این ساختار غلط نشان داد اما چالش‌های جدیدی همچون وقوع جنگ تحمیلی ۱۲روزه و قراردرفتن کشور در شرایط «نه جنگ، نه صلح» پس از آن، باعث شد فرصت‌های اصلاحی از دست بروند. اما در دی‌ماه سال جاری، با بازگشت همتی به تیم اقتصادی دولت در سمت ریاست بانک مرکزی، شاهد شکل‌گیری یک هم‌گرایی و اجماع کم‌سابقه در تیم اقتصادی دولت (به‌ویژه بین وزیر اقتصاد و رئیس کل بانک مرکزی) و تغییری چشمگیر در روند سیاست‌گذاری اقتصادی کشور بودیم که در نتیجه آن در همان روزهای اول حضور همتی، تصمیم حذف ارز ترجیحی به‌صورت رسمی و فوری اجرا شد. مدنی‌زاده و همتی با اقداماتشان نشان دادند اقتصاد ایران می‌تواند به سمت شفافیت و عدالت حرکت کند، فقط کافی است مردم به این راه ایمان داشته باشند. این اقدام اگرچه نشان‌دهنده عزم جدی دولت برای بازگرداندن شفافیت به بازار ارز و کاهش تحریف‌های قیمتی است، اما مزایای آن شاید فوراً قابل مشاهده نباشد. با حذف ارز ترجیحی، دسترسی به ارز به‌صورت عادلانه‌تر خواهد شد و تورم کالاهای وارداتی در میان‌مدت قطعاً بیشتر قابل کنترل خواهد بود. از سوی دیگر، بازگشت به سیستم ارزی عادی فرصتی برای تقویت صادرات و جذب سرمایه‌گذاری خارجی فراهم کرده و اعتماد به سیستم مالی کشور را نیز تقویت خواهد کرد. نتایج مثب‌تی که با تحقق قطعی‌شان در آینده‌ای نه‌چندان دور جای هیچ شبهه‌ای در قضاوت عملکرد تیم اقتصادی پزشک‌یان جز این سوالات که «چرا این تصمیم زودتر از اینها اجرا نشد؟» و «چه کسانی سد راه دولت برای اجرای این تصمیم شده‌اند؟» باقی نخواهد گذاشت.

امید آنکه با صبر و حمایت مردم، آثار مثبت این سیاست به‌زودی در کاهش تورم، رشد تولید داخلی و بهبود وضعیت کلی اقتصاد ایران نمایان شده و این گام اول، پایه‌ای برای اصلاحات عمیق‌تر بر جان خسته اقتصاد ایران باشد.

مجتبی راعی، مریم شکرانی: رؤیای ارز تک‌نرخ‌ی از دهه ۷۰ خورشیدی تا امروز در اقتصاد ایران بارها و بارها واگویی شده است. در سال ۱۳۷۲ و در دولت اکبر هاشمی‌رفسنجانی بحث یکسان‌سازی نرخ ارز مطرح شد؛ زمانی که جنگ پایان یافته بود و دولت دلیلی برای پرداخت یارانه ارزی نمی‌دید. این بحث تا دولت محمد خاتمی ادامه داشت. وزارت اقتصاد معتقد بود «چندنرخ‌بودن» زمینه‌ساز فساد ساختاری و آرب‌تیزار ارزی است؛ اما بانک مرکزی استدلال می‌کرد تا زمانی که درآمد نفتی نوسان دارد و سرمایه‌گذاری خارجی قفل است، نرخ واحد ارز به‌سرعت از کنترل خارج می‌شود. در دهه ۸۰ و در دوره کوتاهی نرخ ارز یکسان‌سازی شد و بهای رسمی دلار به حدود ۸۰۰ تومان رسید اما بسیاری اعتقاد داشتند که ارز تک‌نرخ‌ی دوام نمی‌آورد و با تحریم یا شوک نفتی دوباره شکاف نرخ رسمی و ارز بازار آزاد برمی‌گردد؛ چراکه اقتصاد ایران نفتی است و همه چیز به بازار نفت بستگی دارد. این پیش‌بینی محقق شد و در دهه ۹۰ که تحریم‌های شدید بر اقتصاد ایران اعمال شد، مدام بین قیمت رسمی دلار و بازار آزاد فاصله افتاد و این شکاف سال به سال بزرگ‌تر شد. در تمام سال‌های گذشته دولت‌ها بحث رانتی‌بودن ارز چندنرخ‌ی و فسادآمیزبودن آن را مطرح کرده و گفته‌اند به دنبال تک‌نرخ‌ی‌کردن بهای ارز هستند. این جملات بارها به زبان کابینه اقتصادی مسعود پزشک‌یان هم آمده است اما حالا که تنش‌های خارجی کشور به اوج رسیده و ذخایر ارزی و فروش نفت بیشتر از همیشه در تنگناست، نتیجه ناگفته بیداست.

با تمام این اوصاف اما باید گفت برنده ارز چندنرخ‌ی، جمعیت محدود رانت‌خواران بوده‌اند و بخش قابل توجهی از درآمدهای نفتی نه در خدمت توسعه کشور بوده، که موجب انباشت ثروت در جیب ذی‌نفعان وضع موجود شده است.

به نام مردم و کارگران، به کام رانت‌خواران

قیمت‌گذاری دستوری ارزهای نفتی در سال‌های گذشته جمعیت محدودی از رانت‌خواران را بهره‌مند کرده است. بی‌آنکه نفت، نقش مؤثری در توسعه کشور داشته باشد. سیدکمال سیدعلی، کارشناس اقتصاد کلان به «شرق» می‌گوید ارز چندنرخ‌ی موجب‌ات هدررفت گسترده درآمدهای نفتی کشور و تضعیف تولید را فراهم کرده است. او توضیح می‌دهد: «در اواخر دهه ۸۰ چیزی حدود ۹۰ میلیارد دلار پول نفت کشور خرج واردات کالا می‌شد که حدود ۶۴ میلیارد دلار آن به صورت واردات رسمی و مابقی به صورت واردات غیررسمی و قاچاق بود. عمده این کالاها، کالاهای مصرفی و بعضاً غیرضروری بود که امکان تولید آن در داخل کشور به‌راحتی فراهم بود؛ کالاهایی مانند میخ و پیچ و گل مصنوعی و... که با ارز یارانه‌ای دولت وارد می‌شد تا دولت تورم را به بهای یارانه دلاری و کالای وارداتی ارزان مهار کند. این سیاست نه‌تنها باعث هدررفت گسترده منابع نفتی کشور شده، که تولید را تضعیف و تولیدکنندگان را به مونتاژکاران تبدیل کرده است.»

این کارشناس تأکید می‌کند: «شکاف قابل توجه بین نرخ دستوری ارز و نرخ بازار آزاد، ثروت یک‌شبه و خیره‌کننده‌ای را نصیب بهره‌مندان ارز یارانه‌ای کرده، به طوری که بسیاری از شرکت‌های و نهادهای دولتی، فرادولتی و شبه‌دولتی را

تبدیل به واردکننده کالا کرد و تولیدکنندگان زیادی با انگیزه بهره‌مندی از رانت ارز یارانه‌ای، وارد گود شدند تا به اسم واردات مواد اولیه، قطعات نیمه‌آماده را وارد و مونتاژ کنند. این دسته از تولیدکنندگان در مواردی با بیش‌اظهاری دنبال واردات گسترده و بیش از حد نیاز بودند و و نه‌تنها تولیدکنندگان زیادی به مونتاژکار تبدیل شدند، که تولید صوری شکل گرفت». این خلاصه‌ای از ریخت‌وباش ارزهای نفتی با قیمت‌گذاری دستوری است؛ ماجرابی که در ادامه به فسادهای پیچیده و باورنکردنی مانند چای دیش رسید اما یک سر این ماجرا مصرف‌کنندگانی بوده‌اند که در اقتصاد ایران بدون پشتوانه رها شده‌اند و خسارت سنگین این مدل سیاست‌گذاری با پول نفت را با تورم در جیب خود پرداخته‌اند. در تمام این سال‌ها، سیاست‌گذاران به نام مصرف‌کننده و به نام کارگران کارخانه‌ها پرداخت ارز یارانه‌ای را توجیه کرده‌اند اما پرداخت این رانت به نام مردم و کارگران و به کام عده معدودی بهره‌مند از این رانت‌ها بوده است. در طول سال‌های گذشته اما تحریم و تنش‌های خارجی درآمد نفت را سال به سال تضعیف کرده و دولت به ناچار سفره رانت ارز چندنرخ‌ی را کوچک و کوچک‌تر کرده اما برنچیده است. اقتصاد نفت‌محور که تولید قربانی چنین سیاست‌گذاری‌هایی شده است، دیگر آن‌قدر تاب‌آوری ندارد که اصلاحات اقتصادی به‌راحتی اعمال شود و شاید بتوان گفت برای اصلاحات کمی دیر شده باشد.

سیاست‌های تجاری بی‌برنامه

حالا باید گفت سیاست تک‌نرخ‌ی‌کردن ارز اگرچه بارها توسط سیاست‌گذاران کشور آزمون شده، اما هر بار به دلایل مختلفی پس از گذشت چند سال این سیاست با شکست مواجه شده است و تا زمان اتخاذ تصمیم مجدد به تک‌نرخ‌ی‌کردن ارز، دلایل شکست این سیاست بررسی و از آن درس گرفته نمی‌شود. اگرچه موضوعات مختلفی می‌تواند بر ثبات و پایداری ارز تک‌نرخ‌ی مؤثر باشد، اما برخی از این عوامل متغیرهایی برون‌زا بوده و در کنترل مقام سیاست‌گذار مسئول این سیاست نیست. به عنوان مثال بهبود روابط بین‌الملل، کاهش تحریم‌ها و... خارج از ید وزارت اقتصاد و سایر نهادهای بوده است. حال آنکه بررسی جامع این موضوع نشان می‌دهد برخی از این متغیرها کاملاً در کنترل وزارتخانه‌ها و نهادهای تصمیم‌گیر در مورد موضوع ارز بوده و عملاً متغیرهایی درون‌زا و در کنترل مقام سیاست‌گذار بوده است. شاید مهم‌ترین موضوعی که در کنترل مقام سیاست‌گذار بوده، موضوع سیاست‌های تجاری و موضوع بودجه‌ریزی ارزی است که در ادامه به آن پرداخته شده است.

کنترل نرخ ارز نیازمند تغییر نگاه از مدیریت عرضه به سمت مدیریت سمت تقاضای ارز است؛ چراکه عرضه ارز در شرایط فعلی اقتصاد بیش از آنکه یک متغیر درون‌زا باشد، متغیری برون‌زاست. چراکه ورود ارز به اقتصاد کشور بیش از آنکه تحت تأثیر عملکرد نهادهای اقتصادی کشور باشد، تابعی از نظام تحریم‌ها، عملکرد شرکت‌های ترانستی و... بوده است. هرچند این گفته منکر اثرگذاری نهادهای مسئول بر این موضوع نیست، اما نکته اینجاست که اگر اولویت‌بندی بین مدیریت عرضه ارز و مدیریت تقاضای ارز انجام شود، قطعاً اولویت اول مدیریت تقاضای ارز واردشده به اقتصاد کشور بوده است.

گروه محصول‌های غیرضروری در لیست واردات تملنجی و کولبری را دنبال کرده‌اند. حال آنکه این قبیل سیاست‌ها در برهه کنونی قطعاً منجر به افزایش تقاضای ارز از بازار داخل خواهد شد که در نهایت افزایش مجدد نرخ ارز را در پی خواهد داشت که مجدداً منجر به شکست چندباره سیاست تک‌نرخ‌ی‌کردن ارز خواهد شد؛ چراکه لازمه اتخاذ چنین سیاست‌هایی، وجود منابع ارزی پایدار و بالاست که بتواند افزایش تقاضای ارز را با افزایش عرضه ارز جبران کند، نه اینکه این افزایش تقاضا منجر به افزایش نرخ ارز شود.

لزوم بازبینی در سیاست‌های تجاری کشور در شرایط تحریمی

در شرایط فعلی اقتصاد کشور که دولت سیاست ارز تک‌نرخ‌ی را اعلام کرده و اقتصاد کشور نیز با تحریم‌های همه‌جانبه و یکپارچه‌ای در عرصه‌های مختلف اقتصادی مواجه شده که عملاً منجر به پرهزینه‌شدن فرایندهای تأمین ارز در اقتصاد کشور شده، لازم است تا مدیریت منابع ارزی کشور به شکلی متفاوت‌تر از گذشته انجام شود. چراکه منابع ارزی کشور در شرایط فعلی هم کمیاب‌تر و هم تأمین آن پرهزینه‌تر بوده است و از سویی عدم مدیریت درست منابع ارزی قطعاً می‌تواند در میان‌مدت مجدداً منجر به افزایش بی‌رویه نرخ ارز شود که مجدداً شکست سیاست ارز تک‌نرخ‌ی را در پی خواهد داشت.

لذا تغییر نگاه به مدیریت منابع ارزی کشور در شرایط فعلی اقتصاد ایران، به‌وضوح هشداردهنده لزوم ایجاد تغییرات محسوس در سیاست‌های تجاری کشور است که در حال حاضر سا کمتر شاهد بازبینی در این سیاست‌ها هستیم و حتی گاه اقداماتی در تضاد با این موضوع انجام شده است.

این در حالی است که بررسی تاریخچه مدیریت تقاضای ارز در ایران در دو تا سه دهه گذشته به‌وضوح بیانگر این است که همواره سیاست‌های تجاری کشور بیش از آنکه تابعی از آینده‌نگری شرایط اقتصادی به‌ویژه اقتصاد-سیاسی کشور بوده باشد، همواره تابعی از وضعیت ارزی کشور بوده است. مصداق بارز این موضوع در دولت‌های مختلف اعم از دولت احمدی‌نژاد، دولت روحانی و دولت ابراهیم رئیسی و در دولت فعلی به‌وضوح قابل رصد است. به عنوان مثال در زمان وفور درآمدهای نفتی در دولت احمدی‌نژاد، ما شاهد گسترش بی‌رویه واردات بودیم که آثار آن در قالب بیماری هلندی بنیان‌های اقتصادی ایران را به سمت نابودی کشاند.

در دولت آقای روحانی به‌ویژه بعد از امضای برجام و افزایش درآمدهای ارزی کشور ما مجدداً شاهد سیاست‌های تجاری بودیم که بیش از آنکه مشوق بخش‌های مولد اقتصاد بوده باشد، منجر به بحران در این بخش‌ها به‌ویژه در برخی صنایع شده بود. در اواخر دولت مرحوم رئیسی نیز اگرچه مشاهدات به‌وضوح بیانگر احتمال بالای پیروزی ترامپ در انتخابات آمریکا و بازگشت تحریم‌های حداکثری علیه کشور و هشدار صریح در مورد اهمیت مدیریت منابع ارزی کشور بود، اما شاهد اقداماتی اعم از تخصیص ارز دولتی به مسافرت‌های خارجی بودیم که اختلاف قیمت ارز پرداختی به مسافران این مسافرت‌ها با نرخ ارز در بازار آزاد گاه منجر به رایگان‌شدن مسافرت‌های تفریحی خارجی می‌شد و این موضوع منجر به شکل‌گیری صف‌های طولانی دریافت ارز برای مسافرت‌های خارجی شده بود.

حال بررسی این موضوع در دولت فعلی نیز به همان منوال بوده اما نکته مهم اینجاست که تداوم سیاست‌های تجاری قبلی در دولت فعلی در حالی است که دولت پزشک‌یان تصمیم به تک‌نرخ‌ی‌کردن ارز گرفته و مهتر از تک‌نرخ‌ی‌کردن ارز، رعایت الزاماتی است که می‌تواند ضریب پایداری این تصمیم را افزایش دهد.

بودجه‌ریزی ارزی بهینه؛ یکی از الزامات پایداری سیاست ارز تک‌نرخ‌ی

بودجه‌ریزی ارزی به معنای برنامه‌ریزی بهینه برای خرج‌کرد ارز بر مبنای منابع ارزی موجود کشور، بر اساس اولویت‌های اعلامی از سوی فرماندهی اقتصادی کشور است. این سیاست یک سیاست پویا بوده و متناسب با شرایط فعلی و آینده‌نگرانه اقتصاد، می‌تواند تغییر کند. این مهم در حالی است که امروزه با وجود فشارهای روزافزون و مضاعف بر ورود ارز به کشور و تأمین منابع ارزی کشور، ما شاهد هستیم نهادهای تصمیم‌گیر در دولت به‌جای مدیریت منابع ارزی کشور و تخصیص بهینه این منابع، به سمت نیازهای اولویت‌دار اقتصاد، سیاست‌هایی اعم از آزادسازی واردات در قالب برداشتن سقف واردات کارت بازرگانی یا قرار دادن

شرکت پالایش نفت امام خمینی (ره) شازند
(سهامی عام)

آگهی فراخوان مناقصه عمومی یک مرحله ای

شماره MN04/63 تحت عنوان ساخت

مبدل حرارتی E-636A/B واحد آیزوماکسی

شرکت پالایش نفت امام خمینی(ره) شازند در نظر دارد خدمات موضوع صدراالاشاره را از طریق مناقصه عمومی یک مرحله ای مطابق اسناد مناقصه به پیمانکار واجد شرایط واگذار نماید. شرکنهای متقاضی می توانند جهت دریافت اطلاعات بیشتر و شرایط شرکت در مناقصه به سایت اینترنتی شرکت پالایش نفت امام خمینی (ره) شازند به آدرس **WWW.IKORC.IR** مراجعه نمایند.

۱- موضوع مناقصه : (الف) شرح مختصر:

ردیف	شماره مناقصه	موضوع مناقصه	مدت زمان	مبلغ تضمین شرکت در مناقصه (ریال)
۱	MN04/63	طراحی ساخت مبدل حرارتی E-۶۳۶A/B واحد آیزوماکس	یکسال شمسی	۱۴,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰

(ب) تضمین مورد قبول شامل : ضمانتنامه بانکی / واریز وجه نقد / چک بین بانکی / چک تضمینی.
(ج) مناقصه گزار در رد یا قبول هر یک یا تمام پیشنهادهای بدون آنکه محتاج به ذکر دلیل باشد مختار است.
۲- اشخاص حقوقی واجد شرایط میتوانند ، جهت دریافت اسناد استعلام ارزیابی کیفی مناقصه صدراالاشاره بر اساس تاریخ های مندرج بشرح ذیل به آدرس اینترنتی فوق الذکر مراجعه و پس از دریافت اسناد و مطالعه آن، مستندات ارزیابی کیفی مورد نظر را در قالب یک فایل با نام موضوع مناقصه در قالب لوح فشرده و در مهلت مقرر به آدرس مندرج در ذیل آگهی فراخوان تحویل و یا ارسال نمایند. بدیهی است پیشنهادهایی که با شرایط مندرج در فراخوان اختلاف داشته باشند و یا بعد از مهلت مقرر در متن فراخوان ارسال گردند ترتیب اثر داده نخواهد شد. ضمناً پس از مراحل ارزیابی کیفی متقاضیان ، از شرکنهای واجد شرایط تایید شده جهت ادامه فرایند مناقصه دعوت بعمل خواهد آمد.

۳- مهلت ارسال تقاضا (اعلام آمادگی)و دریافت اسناد استعلام ارزیابی کیفی از طریق سایت شرکت:

۱-۳ مهلت ارسال تقاضا و دریافت اسناد استعلام ارزیابی کیفی : از روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۱/۰۱ لغایت روز سه شنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۱/۰۷

۲-۳ آخرین مهلت ارسال اسناد استعلام ارزیابی کیفی : روز سه شنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۱/۲۱

۳-۳ تاریخ گشایش پاکات اسناد مناقصه متعاقب اعلام می گردد.

۴- نام و نشانی مناقصه گزار: شرکت پالایش نفت امام خمینی (ره)شازند واقع در استان مرکزی- اراک،- کیلومتر ۲۰جاده بروجرد- ساختمان مرکزی - طبقه سوم- امور پیمانها شماره تلفن ۰۸۶-۳۳۴۹۱۰۹۹ شماره نمابر ۰۸۶-۳۴۱۶۶۰۸۴

روابط عمومی و امور بین الملل شرکت پالایش نفت امام خمینی (ره)شازند

ارتباط با روزنامه شرق

T.ME/ALOSHARGH

WWW.SHARGHDAILY.IR

شرکت پالایش نفت امام خمینی (ره) شازند
(سهامی عام)

آگهی فراخوان شرکت فولاد مبارکه اصفهان

ردیف	نوع آگهی	شماره آگهی	موضوع	مهلت ارسال مدارک
۱	مناقصه عمومی	۴۸۶۰۶۸۶۹	انجام عملیات تکمیلی، اضافی، تعمیراتی، اصلاحی، بازسازی، تهیه، ساخت و نصب در پروژه نورد گرم ۲ شرکت فولاد مبارکه	۱۴۰۴/۱۱/۱۱
۲	مناقصه عمومی	۴۸۶۳۱۳۴۰	قرارداد تعمیرات،بهینه سازی،بازسازی خطوط سیالات شرکت فولاد مبارکه	۱۴۰۴/۱۱/۱۰
۳	استعلام عمومی	۴۸۶۳۲۷۲۲	انجام عملیات تعمیر و بازسازی کانکتک سترتر مرکز مخازرات شرکت فولاد مبارکه	۱۴۰۴/۱۱/۱۳
۴	استعلام عمومی	۴۸۶۳۲۳۲۱	برنامه ریزی و اجرای دوره های آموزشی در حوزه های تخصصی مدیریت و ارتباطات در شرکت فولاد مبارکه	۱۴۰۴/۱۱/۱۳
۵	استعلام عمومی	۴۸۶۳۲۷۴۰	برنامه ریزی و اجرای آموزش های لازم در حوزه تخصصی آکادمی توسعه شایستگی ویژه رده کاردان مسئول در شرکت فولاد مبارکه	۱۴۰۴/۱۱/۱۳
۶	مزایده	۱۴۰۴۴۰۰۱۸۳	فروش ۲۰۰۰ تن محصولات جانبی ذوبی فولادسازی فولاد مبارکه از طریق مزایده عمومی، پیشنهادات خود را در پاکت در بسته قرار داده و از ساعت ۱۰ تا ۱۲ روز شنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۱/۱۸ به آدرس اصفهان - کیلومتر ۷۵ جنوب غربی - شرکت فولاد مبارکه (ورود از درب زمین شهر) - ساختمان مرکزی - واحد اقلام سازاد، به نماینده واحد اقلام سازاد تحویل نمایند. - بازدید از اقلام مزایده روز شنبه تاریخ ۱۴۰۴/۱۱/۱۱ رأس ساعت ۹ صبح با مکانیزم داخلی از محل درب زمین شهر انجام می گیرد. - پیشنهادات واصله در روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۱/۱۹ در محل شرکت فولاد مبارکه گشایش و صورتجلسه خواهد شد. شماره تماس: ۰۳۱۵۲۷۳۳۹۱۳ اقلام مورد مزایده: ۲۰۰۰ تن محصولات جانبی ذوبی فولادسازی فولاد مبارکه	۱۴۰۴/۱۱/۱۸

جهت دریافت اسناد و کسب اطلاعات بیشتر در خصوص فراخوان‌های عمومی، ارزیابی کیفی، مناقصات و مزایادات به وبسایت شرکت به نشانی **www.msc.ir** قسب مناقصات مراجعه و طبق راهنمای موجود نسبت به انتخاب فراخوان مورد نظر اقدام نمائید. اطلاعات سایر فراخوان‌ها از طریق سایت شرکت و صفحه رسمی فراخوان های شرکت در شبکه های اجتماعی به‌نشانی **@Ads_msc** یا شماره تماس های ۰۳۱۵۲۷۳۳۶۹۰ - ۰۳۱۵۲۷۳۳۶۲۷ قابل دسترس می‌باشد.

مدیریت ارتباطات و برند سازمانی گروه فولاد مبارکه

۴۸-۱۴۰۴